

ANTWERPEN, RIJNKAAL

Archeologienota: Programma van maatregelen.

RAPPORT NR. 1391

Titel

Archeologienota Antwerpen, Rijnkaai: Programma van maatregelen

Auteur(s)

Kevin Bouckaert & Jeroen Verrijckt

Erkende archeoloog

2015/00053 - Jeroen Verrijckt

Projectnummer J. Verrijckt

2022-443

Projectnummer Onroerend Erfgoed

2022J51

Plaats en datum

Beerse, 15/09/2023

INHOUD

Inhoud.....	2
1 Administratieve gegevens	3
1 Gemotiveerd advies	4
1.1 Aanleiding vooronderzoek.....	4
1.2 Resultaten vooronderzoek	4
1.3 Keuze vervolgonderzoek	6
1.3.1 Onderzoek zonder ingreep in de bodem	6
1.3.2 Onderzoek met ingreep in de bodem	6
2 Programma van maatregelen	8
2.1 Vraagstelling en onderzoeksdoelen	8
2.2 Onderzoekstechnieken proefputten	10
2.2.1 Algemene bepalingen.....	10
2.2.2 Specifieke methodologie	10
2.3 Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk	13
3 Lijst met figuren.....	14

1 ADMINISTRATIEVE GEGEVENS

Projectcode J. Verrijckt		2022-443
Projectcode Onroerend Erfgoed		2022J51
Locatie	Provincie	Antwerpen
	Gemeente	Antwerpen
	Straat	Rijnkaai, Dinantstraat
Kadastrale gegevens	Gemeente	Antwerpen
	Afdeling	1
	Sectie	A
	Percelen	3N4, 3/2E, 3/2K, 2437A & 2437B
Coördinaten	Noordoost	X: 152441.73 Y: 213454.65
	Noordwest	X: 152391.65 Y: 213454.25
	Zuidoost	X: 152445.68 Y: 213318.60
	Zuidwest	X: 152347.49 Y: 213315.45
Oppervlakte plangebied		Ca. 10.306 m²
Oppervlakte bodemingreep		Ca. 10.306 m²
Erkend Archeoloog		2015/00053 – Jeroen Verrijckt

1 GEMOTIVEERD ADVIES

1.1 Aanleiding vooronderzoek

De aanleiding van het bureauonderzoek vormt de geplande nieuwbouw met ondergrondse niveaus ter hoogte van de Rijnkaai 37 en 39 te Antwerpen (prov. Antwerpen). Meer informatie over de aanleiding van het vooronderzoek is terug te vinden in het verslag van resultaten.

1.2 Resultaten vooronderzoek

Tijdens het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem kon enkel het bureauonderzoek uitgevoerd worden. Op basis van dit vooronderzoek zonder ingreep in de bodem was het niet mogelijk om met voldoende zekerheid een uitspraak te doen over de aanwezigheid en waarde van archeologisch erfgoed op het terrein.

Het plangebied ligt in de huidige gemeente Antwerpen. De stad Antwerpen kende vijf historische stadsuitbreidingen. De regio rond de Rijnkaai lag tot en met de 4de stadsuitbreiding telkens ten noorden van de stadsomwallingen. Het gebied rond de Rijnkaai werd pas in de 16de eeuw bij de stad gevoegd. Vanaf het einde van de 15de tot het einde van de 16de eeuw, tijdens de zogenaamde 'gouden eeuw', onderging Antwerpen een enorme groei. De bevolking groeide aanzienlijk en dit had een weerslag op het aantal huizen dat gebouwd werd. Er werden noodgedwongen nieuwe gebieden ingenomen. In deze periode, namelijk in 1543, besliste Keizer Karel om de oude middeleeuwse omwalling te moderniseren. De bouw van de zogenaamde 'Spaanse omwalling', ontworpen door de Italiaanse ingenieur Donato di Boni, startte in 1543 en volgde grotendeels de bestaande ommuring. Ze werd uitgebouwd en versterkt met vijfhoekige bastions. Twee van deze bastions lagen langs de Schelde. Dit waren de zogenaamde Scheldebastions, namelijk het Sint-Michielsbastion en het Sint-Laureisbastion. Eén van deze zogenaamde Scheldebastions, namelijk het Sint-Laureisbastion, lag net ten oosten van het plangebied en kende twee uitbouwen. Ten noorden van Antwerpen werd dus met de aanleg van de Spaanse wallen een nieuwe uitbreiding voorzien. Deze nieuwe uitbreiding werd 'Nieuwstad' gedoopt, en omvatte de huidige Rijnkaai. Deze vijfde stadsuitbreiding met nieuwe fortificaties zorgde voor oplopende kosten. Om deze kosten te compenseren, werden de moerassige, braakliggende gronden in de omgeving van de Rijnkaai ontwikkeld tot de nieuwe havenwijk 'Nieuwstad'. Het werd een wijk met een regelmatig stratenpatroon en gestandaardiseerde percelen, een primeur voor Antwerpen. In de daaropvolgende jaren waren het vooral nijverheidsfuncties die er de overhand kregen. Door verschuivingen binnen de Antwerpse economie bleef deze wijk echter meer dan twee eeuwen lang zo goed als onbenut.¹ Enkele jaren na de aanleg van de Spaanse omwalling, werd deze tussen 1567 en 1571 aangevuld met een citadel.² Later werd de Spaanse omwalling verder uitgebouwd, onder andere met voorwerken, ravelijnen en grachten.³ In de zestiende eeuw beleefde Antwerpen de gouden eeuw als wereldhaven. In 1585 was Antwerpen de laatste versterkingsstad die veroverd werd door de Spanjaarden. Antwerpen werd weer een bescheiden binnenhaven.⁴

Tot de inname van de omgeving van het plangebied door de nieuwe stadsuitbreiding in de 16de eeuw, lag het terrein binnen het getijdegebied van de Schelde en maakte het deel uit van het overstromingsbekken van deze rivier. Het projectgebied bevindt zich volgens het Digitaal

¹ VAN OVERVELT, 2016

² VAN LOMBAERDE, 2009

³ JANSSENS, 2016

⁴ VERHAEGHE, 2018

Hoogtemodel van Vlaanderen (DHM) tussen ca. 6,6 en 7,0 m + TAW. Het projectgebied is daarbij gelegen op een verhoogt terrein tussen de Schelde en de achterliggende dokken. De Schelde stroomt daarbij op nauwelijks ca. 80 m van het plangebied. Het plangebied ligt met andere woorden eerder in de vallei van de Schelde dan op een gradiëntzone. Er zijn echter wel aanwijzingen dat er sinds de steentijd reeds mensen aanwezig waren in het gebied. Ter hoogte van CAI-locatie 366039 (Kattendijkdok 2) werden namelijk verschillende losse vondsten in de vorm van 8 gepolijste bijlen teruggevonden. De aanwezigheid van in situ bewaarde steentijdartefactensites binnen het plangebied is echter zeer laag in te schatten en dit door antropogene invloeden op de bodem. Zowel de bodemkaart (waar OB, bebouwde zone staat aangeduid) als de geologische kaarten tonen aan dat de natuurlijk bodem door antropogene ingrepen geroerd is.

De meeste CAI-locaties in een straal van 300 m rond het plangebied én in het plangebied zelf zijn te linken aan de Spaanse omwalling uit de 16de eeuw. De moerassige, braakliggende gronden in de omgeving van de Rijnkaai werden ontwikkeld tot de nieuwe havenwijk 'Nieuwstad'. Het werd een wijk met een regelmatig stratenpatroon en gestandaardiseerde percelen. Door verschuivingen binnen de Antwerpse economie bleef deze wijk echter meer dan twee eeuwen lang zo goed als onbenut. Dit is ook duidelijk te zien op de 16de-kaarten waar de omgeving van het plangebied lange tijd onbebouwd bleef. Ter hoogte van het plangebied zelf verschijnt evenwel vanaf het midden van de 16de eeuw een eerste gebouw. De functie van dit gebouw is onduidelijk. Op recentere kaarten veranderd de indeling en het uitzicht van dit gebouw. Op latere kaarten is er vermoedelijk een watermolen te zien die wellicht moet zorgen voor het ontwateren van het moerassig gebied. Nadat de Spaanse omwalling z'n functie verloor werden de wallen afgebroken en de grachten gedempt. Zo ook ter hoogte van het plangebied. Nadien verschijnen er gebouwen en spoorwegen die een economische functie vervullen. De orthofoto van 1971 lijkt dezelfde situatie weer te geven als de topografische kaart van 1904 en 1939 voor wat betreft het noordelijke deel van het plangebied. Hier zijn op de orthofoto verschillende (geruïneerde) gebouwen waar te nemen met een onbebouwd centraal gedeelte. Het zuidelijke deel is ingenomen door overdekte hangaars. Deze overdekte hangaars zijn duidelijk te zien op een oude postkaart. De bebouwing in het noordelijke deel lijkt vervangen te zijn door een rechthoekig kantoorgebouw. Dit gebouw is evenwel op geen enkel andere kaart te zien. Op de recentere luchtfoto's vanaf 1979-1990 is namelijk het huidige Y-vormige gebouw reeds aanwezig. Op de orthofoto van 1979-1990 zijn de overdekte hangaars grotendeels afgebroken. Op de orthofoto van 2000-2003 is de huidige situatie zichtbaar met een tankstation en een parking in het zuidelijke deel van het plangebied.

De bestaande bebouwing binnen het plangebied wordt gesloopt. Ook de aanwezige verharding wordt opgebroken. De opdrachtgever plant op het terrein een nieuwbouw rond een collectieve binnentuin op volle grond. De huidige Dinantstraat zal verdwijnen en vervangen worden door een in/uitrit van een parking ter hoogte van de Rijnkaai. De totale oppervlakte van deze nieuwbouw zal ongeveer 7.000 m² bedragen. De nieuwbouw zal volledig onderkelderd worden. Er zullen maximaal 3 ondergrondse niveaus (parkeergarages) voorzien worden, met uitzondering onder de twee hoogste accent volumes waar maar 1 ondergrondse kelder wordt aangelegd en onder 2 accent volumes worden slechts 2 ondergrondse lagen voorzien. De vloer van niveau -1 zal zich tussen -3,60 en -3,90 m bevinden vanaf de 0-pas, niveau -2 tussen -6,50 en -6,80 m en niveau -3 tussen -9,40 en -9,85 m. Ter hoogte van de liftkokers zal de verstoringsdiepte nog iets dieper zijn.

Op basis van bovenstaande gegevens is er een zeer hoge archeologische verwachting toe te schrijven voor sporen vanaf de 16de eeuw en meer bepaald een deel van de Spaanse stadsomwalling. Ook kunnen er nog muurresten voorkomen van historische bebouwing vanaf de 16de eeuw.. De verwachting voor sites vroegere perioden is eerder zeer laag in te schatten.

1.3 Keuze vervolgonderzoek

1.3.1 Onderzoek zonder ingreep in de bodem

GEOFYSISCH ONDERZOEK

Het is niet nuttig om geofysisch onderzoek toe te passen binnen het plangebied. Geofysisch onderzoek spoort anomalieën in de bodem op. Het plangebied is momenteel volledig verhard waardoor een dergelijk onderzoek niet mogelijk is. Ook als de verharding opgebroken is, is het niet nuttig om een geofysisch onderzoek uit te voeren gelet op de mogelijkheid van puinpakketten in de ondergrond die een vertekend beeld zouden kunnen opleveren. Een kosten-batenanalyse toont op basis hiervan aan dat het niet noodzakelijk is om geofysisch onderzoek uit te voeren in het plangebied.

VELDKARTERING

Het is niet nuttig een veldkartering uit te voeren binnen het plangebied. Het is niet mogelijk om deze methode toe te passen op het terrein gezien de aanwezige verhardingen. Een veldkartering is niet schadelijk voor het bodemarchief binnen het plangebied. Een kosten-batenanalyse toont aan dat de resultaten uit een veldkartering niet garant staan voor een goede bewaring van een archeologische site. Om eventuele resultaten te verifiëren zal een vooronderzoek met ingreep in de bodem steeds noodzakelijk zijn.

LANDSCHAPPELIJK BODEMONDERZOEK

Het is niet nuttig een landschappelijk bodemonderzoek uit te voeren binnen het plangebied. Een landschappelijk booronderzoek is een toetsing van de gegevens omtrent de bodemopbouw zoals beschreven op de bodemkaart van Vlaanderen. Volgens de bodemkaart en de reeds uitgevoerde onderzoeken in de onmiddellijke nabijheid van het plangebied zijn er wellicht antropogene (ophogings)pakketten aanwezig. Deze kunnen beter bestudeerd worden bij een proefputten-onderzoek. Een kosten-batenanalyse toont aan dat een landschappelijk bodemonderzoek niet noodzakelijk is.

1.3.2 Onderzoek met ingreep in de bodem

VERKENNEND OF WAARDEREND ARCHEOLOGISCH BOORONDERZOEK, PROEFPUTTEN ONDERZOEK IN FUNCTIE VAN ARTEFACTENSITES

Het is niet nuttig een verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek en een proefputten onderzoek in functie van artefactensites uit te voeren. Gezien de te verwachten 'verstoorde' natuurlijke bodemopbouw is de kans op het aantreffen van in situ bewaarde steentijdartefactensites quasi onbestaande.

PROEFSLEUVEN- EN PROEFPUTTENONDERZOEK

Het is nuttig een proefsleuven-/proefputtenonderzoek uit te voeren. Een proefsleuven-/proefputtenonderzoek is bij uitstek de manier op sporensites en muurresten op te sporen. In het plangebied wordt er een complexe stratigrafie verwacht. Hiervoor wordt er geopteerd om een proefputtenonderzoek uit te voeren. Indien funderingen vanaf de 16de eeuw aanwezig zijn, is het mogelijk dat deze zich diep in de ondergrond kunnen situeren. De diepte hiervan zal bemoeilijkt worden door een proefsleuvenonderzoek. Proefputten hebben tot doel een zicht te krijgen op de stratigrafische opbouw van de te onderzoeken zones terwijl een proefsleuvenonderzoek eerder tot doel heeft een (voornamelijk horizontaal) ruimtelijk inzicht in de archeologische site te verwerven. Daarom wordt er geopteerd om een proefputtenonderzoek uit te voeren.

Een proefsleuven- en/of proefputtenonderzoek is schadelijk voor het bodemarchief binnen het plangebied. Het proefputtenonderzoek is echter wel de enige methode om sites met complexe stratigrafie op te sporen en te waarderen.

Een kosten-batenanalyse toont aan dat een proefputtenonderzoek noodzakelijk is om aan te tonen of er al dan niet sites met complexe stratigrafie aanwezig zijn binnen de contouren van het plangebied en om eventuele verstoorde zones in kaart te brengen.

Op basis van de uitgevoerde bureaustudie wordt door J. Verrijckt BV een proefputtenonderzoek geadviseerd.

2 PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

Uit bovenstaande gegevens adviseert J. Verrijckt BV een vervolgonderzoek in de vorm van een proefputtenonderzoek.

Voor aanvang van het vooronderzoek dienen de aanwezige gebouwen en verhardingen bovengronds verwijderd te worden. De aanwezige structuren mogen enkel tot op het maaiveld verwijderd worden OF de uitbraak van ondergrondse structuren wordt voorafgaand aan het proefputtenonderzoek begeleid door een archeoloog.

In totaal dient 10.306 m² onderzocht te worden.

2.1 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Het vooronderzoek met ingreep in de bodem in de vorm van een proefputtenonderzoek, heeft tot doel uitspraken te doen over de archeologische waarde van de totaliteit van het terrein door een beperkt maar statistisch representatief deel van het terrein op te graven. Hierbij dient de gaafheid van de bodem en eventuele aanwezigheid van verstoringen in kaart gebracht te worden. Het eventuele vooronderzoek mét ingreep in de bodem heeft tot doel om archeologische sites op te sporen, hun bewaringstoestand en eventuele bedreiging te evalueren.

Het uit te voeren onderzoek dient in uitgesteld traject uitgevoerd te worden, aangezien het onderzoek enkel kan plaatsvinden na de sloop van de gebouwen. Dit houdt in dat het onderzoek op een later tijdstip uitgevoerd dient te worden.

Bij het verder archeologisch onderzoek dienen volgende onderzoeksvragen beantwoord te worden:

Bodem en paleolandschap

- Welke bodemhorizonten worden in de profielen aangetroffen en wat is de genese ervan? Welke zijn de bodemprocessen die hiermee geassocieerd worden?
- Wat is de relatie tussen deze bodemhorizonten en het omliggende landschap?
- Vertegenwoordigen deze horizonten relevante archeologische niveaus?
- Indien deze horizonten relevante archeologische niveaus omvatten:
- Wat is de aard van dit niveau?
- Heeft dit niveau een duidelijke begrenzing?
- Kan dit niveau gedateerd worden?
- Zijn er aanwijzingen dat dit niveau geassocieerd kan worden met een archeologische site?
- Wat is de bewaringstoestand van dit niveau?
- Wat is de impact van de geplande graafwerken op dit niveau?

Sporenbestand

- Zijn er sporen aanwezig? Wat is de aard en de datering van de sporen?
- Hoe is de bewaringstoestand van de sporen?
- Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren?
- Behoren de sporen tot één of meerdere periodes?
- Wat is de relatie tussen de bodem, de archeologische sporen en de landschappelijke context?
- Kunnen archeologische vindplaatsen in tijd, ruimte en functie afgebakend worden (incl. de argumentatie)? Is er een relatie met omliggende vindplaatsen?
- Wat is de vastgestelde en verwachte bewaringstoestand van elke archeologische vindplaats?
- Wat is de waarde van elke vastgestelde archeologische vindplaats?
- Zijn er meerdere archeologische niveaus aanwezig? Zo ja, welk archeologisch niveau behoort tot welke periode?
- Zijn er muurresten aanwezig die te linken zijn aan de Spaanse omwalling?
- Is er de aanwezigheid van bebouwing (sinds de 16de eeuw of vroeger)?

Impact geplande bodemingrepen

- Wat is de potentiële impact van de geplande ruimtelijke ontwikkeling op de waardevolle - archeologische vindplaatsen?
- Voor waardevolle archeologische vindplaatsen die bedreigd worden door de geplande ruimtelijke ontwikkeling: hoe kan deze bedreiging weggenomen of verminderd worden (maatregelen behoud in situ)?

Motivatatie en bepalingen mogelijk verder archeologisch onderzoek

- Voor waardevolle archeologische vindplaatsen die bedreigd worden door de geplande ruimtelijke ontwikkeling en die niet in situ bewaard kunnen blijven:
- Wat is de ruimtelijke afbakening (in drie dimensies) van de zones voor vervolgonderzoek?
- Welke aspecten verdienen bijzondere aandacht, zowel vanuit methodologie als aanpak voor het vervolgonderzoek?
- Welke vraagstellingen zijn voor vervolgonderzoek relevant?
- Zijn er voor de beantwoording van deze vraagstellingen natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke type staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?
- Wat is de financiële impact van eventueel vervolgonderzoek?

Het onderzoeksdoel is bereikt wanneer op basis van het vooronderzoek met ingreep in de bodem een uitspraak kan worden gedaan over de aard, omvang en bewaringstoestand van de archeologische waarden in het plangebied. Hieraan dient een advies gekoppeld te worden voor vrijgave van het terrein, een opgraving of behoud in situ.

2.2 Onderzoekstechnieken proefputten

2.2.1 Algemene bepalingen

Een proefputtenonderzoek is bij uitstek de methode om archeologische sites met complexe stratigrafie te onderzoeken. De onderzoeksmethoden- en technieken worden uitgevoerd, zoals vastgesteld in de Code van Goede Praktijk.

2.2.2 Specifieke methodologie

Binnen het plangebied worden er in totaal 10 proefputten voorzien. Acht proefputten hebben daarbij een afmeting van 4 op 4 meter. Twee proefputten ter hoogte van de vermoedelijke loop van de Spaans omwalling dienen over een langere afstand aangelegd te worden (respectievelijk 13 en 17 m). Deze proefputten dienen zover aangelegd te worden tot er een duidelijk beeld is op de aanwezigheid van muurresten die te linken zijn aan de Spaanse omwalling of de afwezigheid ervan.

De overige proefputten zijn ingepland volgens de historische bebouwing (o.a. Ferrariskaart en de niet gegeoreferende kaarten waarop gebouwen aangeduid staan ter hoogte van het plangebied), zodat een duidelijk beeld verkregen kan worden of en waar de vroegere bebouwing zich heeft gesitueerd.

Minstens vier van de 10 proefputten dienen aangelegd te worden tot op de moederbodem waarbij een volledig profiel of bodemsequentie aangelegd, geregistreerd en bestudeerd kan worden. De proefputten mogen in functie hiervan (deels en in beperkte mate) uitgebreid of verplaatst worden t.o.v. het vooropgesteld proefputtenplan. Hierdoor kan zowel de mogelijke complexe stratigrafie onderzocht worden, als eventueel mogelijke sporensites. Daarnaast kan er nagegaan worden in hoeverre de bestaande kelders de eventuele vroegere funderingen en/of sporen hebben verstoord. De veldwerkleider dient hierbij rekening te houden dat de bodemverstoring – met zicht op een eventueel vervolgonderzoek – beperkt blijven om geen informatie verloren te laten gaan. Met hetzelfde idee kan ervoor geopteerd worden om de overige proefputten slechts (gedeeltelijk) aan te leggen tot een eerste relevante archeologische niveau.

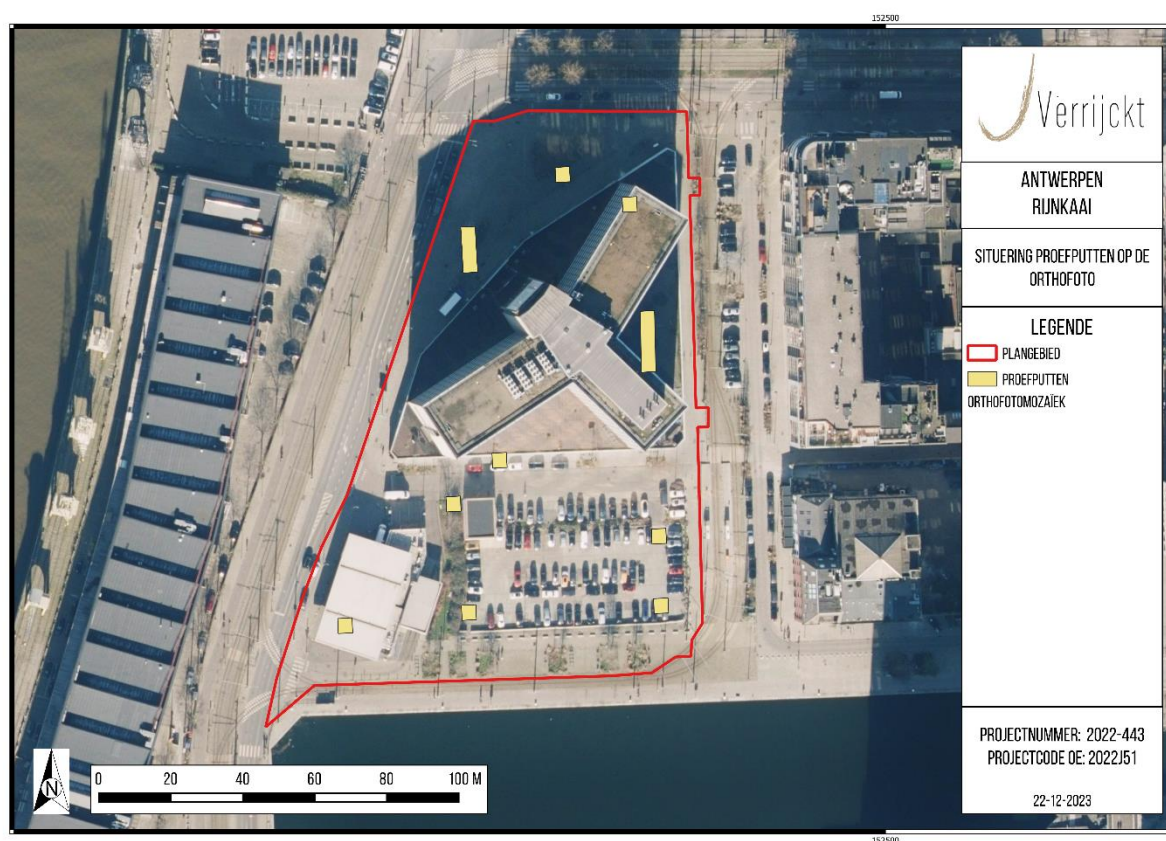
Bij de aanleg van de archeologische vlakken moet er rekening mee gehouden worden dat er niet dieper gegraven wordt dan de diepte van de geplande werken zodat de stabiliteit niet wordt verstoord voor de toekomstige bebouwing.

De Code van Goede Praktijk, meer bepaald proefputten voor sites met complexe verticale stratigrafie, dient hierbij gevolgd te worden. Van proefputten wordt in de regel de volledige stratigrafische sequentie onderzocht. De diepte van de proefput omvat alle aanwezige sporen, voor zover dit relevant is voor de vraagstelling van het onderzoek. Na het opgraven van elk vlak wordt geverifieerd, op basis van de vaststellingen uit de putwanden en door middel van lokale verdiepingen van het opgravingsvlak, of er zich dieperliggende niveaus met archeologische sporen of vondsten voordoen. In voorkomend geval wordt een nieuw opgravingsvlak aangelegd en onderzocht. Indien er verdiept wordt naar meerdere archeologische niveaus dient het voorgaande archeologische niveau steeds geregistreerd te worden.

Indien de diepte van de proefput de natuurlijke ondergrond in stratigrafisch primaire positie niet bereikt, worden per proefput enkele boringen of sonderingen tot in de natuurlijke ondergrond in stratigrafisch primaire positie geplaatst om de stratigrafie in kaart te brengen, indien dit relevant is voor het beantwoorden van de onderzoeksvragen.

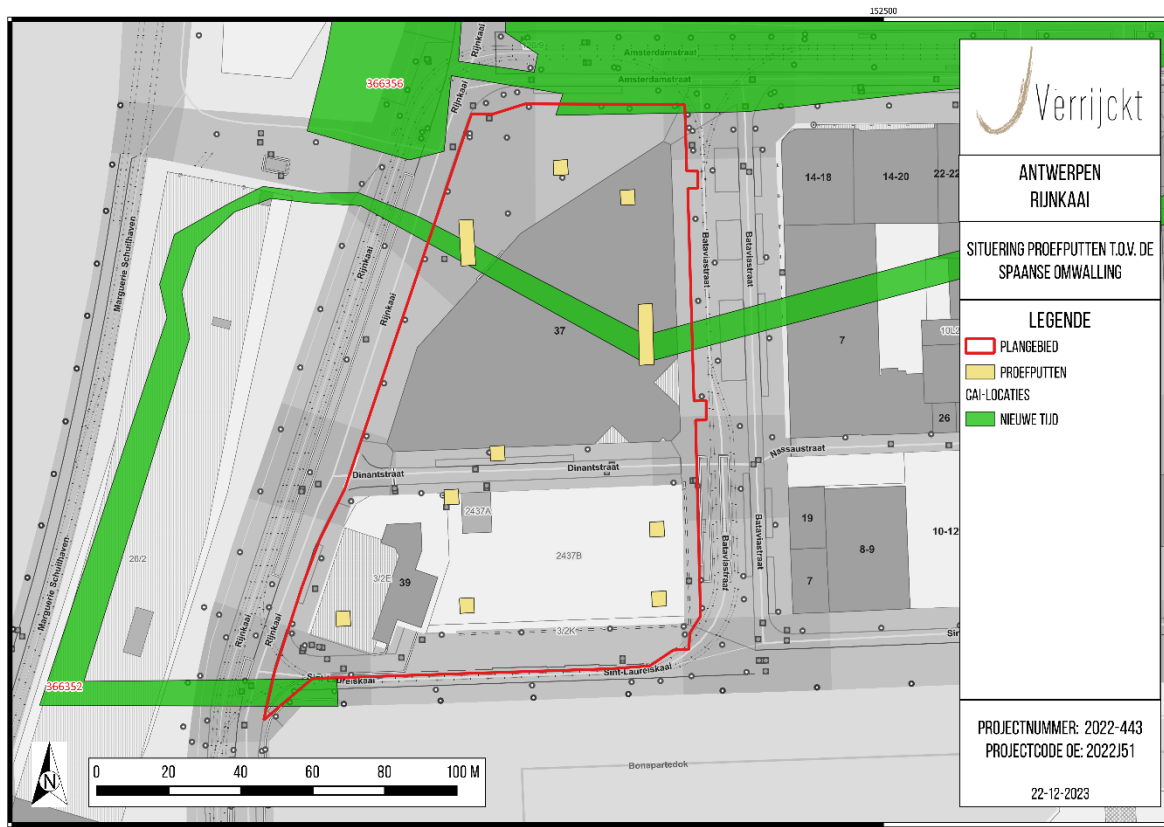
De graafmachine die gebruikt wordt voor het aanleggen van de proefputten is van een type dat toelaat zowel horizontale vlakken aan te leggen als de stratigrafie te volgen zonder schade toe te brengen aan de aangetroffen sporen. De graafbak heeft geen tanden. De afgraving tot het eerste opgravingsvlak gebeurt machinaal. Indien meerdere opgravingsvlakken worden aangelegd, wordt het bovenliggende vlak steeds volledig afgewerkt vooraleer er verdiept wordt. De vlakken worden steeds gelinkt aan de putwandprofielen. De overige verdiepingen gebeuren handmatig met uitzondering van het verwijderen van puinpakketten en uniforme ophogingslagen. Omvangrijke sporen worden slechts gecoupeerd tot op het volgende vlakniveau, en pas verder gecoupeerd na het aanleggen en registreren van dat volgende vlak.

De putwanden van proefputten worden grondig bekeken om aan te geven op welke niveaus er tijdens een eventuele opgraving opgravingsvlakken moeten worden aangelegd. Hierbij worden er telkens vier bodemprofielen aangelegd waarbij deze ingetekend en digitaal geregistreerd worden. Essentieel is dat er een gedegen inzicht ontstaat in de stratigrafische opbouw van het terrein.⁵

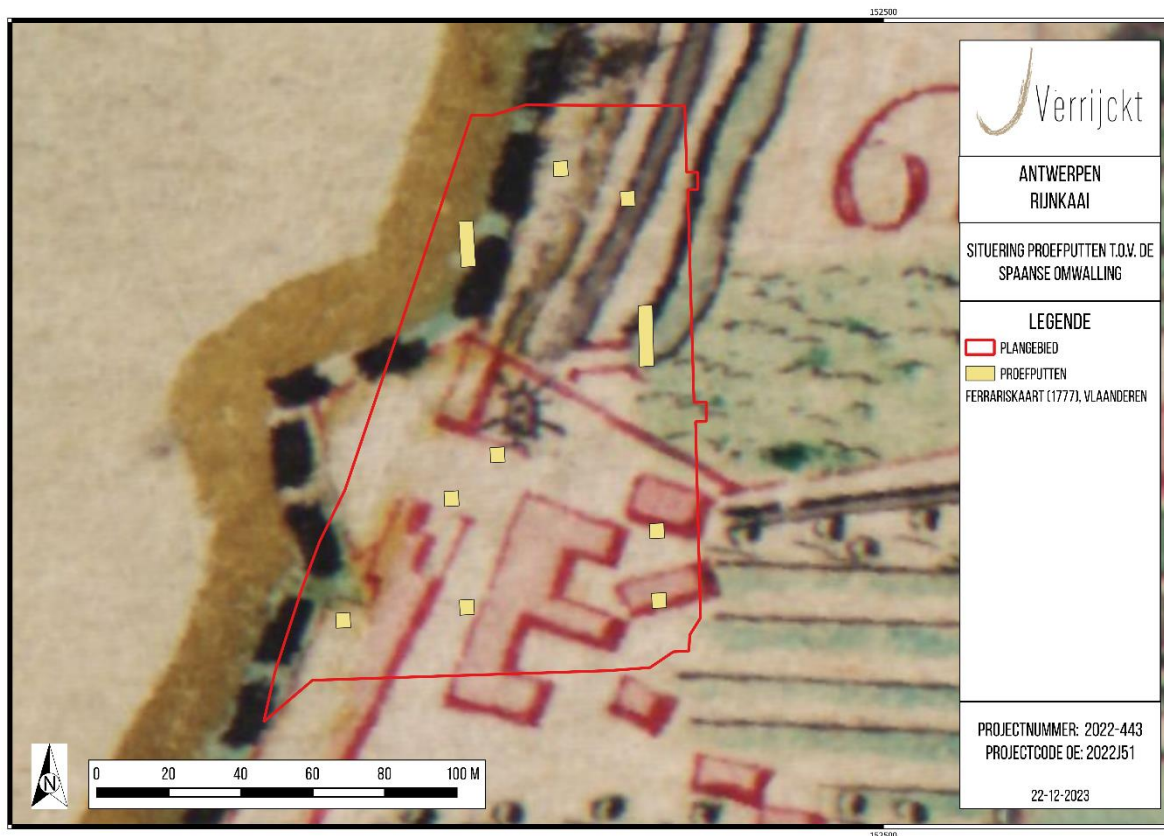

Figuur 1: Plangebied met weergave vervolgonderzoek op de orthofoto

⁵ Code van Goede Praktijk (versie 3.0). 2018, 77-78.

Figuur 2: Plangebied met weergave vervolgonderzoek t.o.v. de CAI-locaties

Figuur 3: Plangebied met weergave vervolgonderzoek op de Ferrariskaart

2.3 Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er worden geen afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk voorzien. Moesten er tijdens de uitvoering van het vooronderzoek met ingreep in de bodem redenen zijn waarom wel wordt afgeweken van de bepalingen in de code, dan worden deze gemotiveerd in het verslag van resultaten.

3 LIJST MET FIGUREN

Figuur 1: Plangebied met weergave vervolgonderzoek op de orthofoto	11
Figuur 2: Plangebied met weergave vervolgonderzoek t.o.v. de CAI-locaties	12
Figuur 3: Plangebied met weergave vervolgonderzoek op de Ferrariskaart	12